

δικὰ Μέλη τῶν Παλαιῶν τὰ ὅποια ἐπτά ὄντα (κατὰ τὰς ἐπτά Χορδὰς τῆς Λύρας, τὰς ὁποίας οἱ Παλαιοὶ μετεχειρίζοντο) εἶχον ἕκαστα ἰδίας τακτικὰς Ἀρμονίας, καὶ ὠρισμένους Ῥυθμοὺς· καὶ οἱ Λυρικοὶ Νόμοι σεμνολογικῶς τὰ ἐκάλουν, ὡς ἀναγκαῖα νὰ φυλάττωνται ἀκριβῶς μὲ ὅλας τὰς ἰδιότητες, καὶ τὰς Διαφορὰς τῶν Θεσέων των, διὰ τὴν Μουσικὴν Εὐτεχνίαν, καθὼς καὶ οἱ Πολιτικοὶ Νόμοι διὰ τὴν κοινὴν Εὐτυχίαν. Ἐκ τῶν εἰρημένων ἐπτά Μελῶν ἐν ἧτον καὶ ὁ Ὀρθιος καλούμενος Νόμος, τὸν ὁποῖον ὁ Αὐλητὴς Τιμόθεος εἰς Ὑμνον τῆς Ἀθηνᾶς ἀλλήσας ἔμπροσθεν τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου, τόσον ἠρέδιστε τὸν Ἡρώα πρὸς Πόλεμον, ὥστε εὐθὺς ἀνεπήδησεν ἐκ τοῦ Συμποσίου εἰς τὰ ὄπλα του.

Μετεχειρίζοντο εἰς τοὺς Νόμους οἱ Ποιηταὶ Νοήματα Μεγαλοπρεπῆ, καὶ ἀναλόγως ἀναφερόμενα πρὸς ἕκαστον τῶν Θεῶν των· καὶ Ῥυθμοὺς εὐτάκτους, Λέξεις δευλασίας, Μέτρα Στίχων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὰ Ἡρωϊκὰ, καὶ Ἡρωελεγιακὰ, καὶ Ἀρμονίαν τῆς Μουσικῆς ὄχι εὐθουσιαστικὴν, καὶ Βακχικὴν, ἀλλὰ Σεμνὴν, καὶ Μεγαλοπρεπῆ, κατὰ τὰ διαλαμβανόμενα· καὶ ἦσαν καθόλου καὶ κατὰ τὸ Ποιητικόν, καὶ κατὰ τὸ Μουσικόν τεχνικώτατα τὰ διαλαμβάνοντα κυρίως Εὐφημίας, καὶ Ἰκεσίας πρὸς τὸν Θεὸν ἐκείνου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐγράφοντο· καὶ περιεῖχον εἰς ἑαυτὰ πολλὴν τινα Τάξιν, καὶ ἀκριβῆ Σύστασιν, καὶ μάλιστα, ὅταν ἐγράφοντο εἰς τὸν Ἀπόλλωνα· ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς εἰς Ἥλιον ἀλληγορούμενος, μὲ Τάξιν, καὶ Συστηματικῶς τὸν Κόσμον περιπολεῖει. Ἐμελωδοῦντο οἱ Νόμοι ὄχι μόνον εἰς τὰς Πανηγύρεις, καὶ Ἑορτὰς, καὶ Θυσίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ Συμπόσια προσέτι διὰ τὴν ἐξαιρετοὶ Εὐτεχνίαν των, καὶ τὴν ἀπ' αὐτῆς Ἡδονήν.

Οὐπιγγοσ.

Ἦτον καὶ ὁ Οὐπιγγοσ Ὑμνος ἰδίως γραφόμενος εἰς τὴν Ἀρτεμιν καὶ ἀδόμενος εἰς τὰς Ἑορτὰς τῆς, τὰς Θυσίας τῆς, καὶ εἰς τὰ κατ' αὐτὰς Συμπόσια τῶν Ἑορτασίων τῆς. Διελάμβανον δὲ καὶ οἱ Οὐπιγγοὶ Εὐφημίας, καὶ Ἰκεσίας ἀνηκούσας εἰς αὐτὴν τὴν Θεάν. Ἐλέγοντο οὕτως ἀπὸ τὴν Θεάν Οὐπιν ἐπιθετικῶς καλουμένην, ἢ ἀπὸ τὴν Θρέψασαν αὐτὴν Οὐπιν ἢ παρὰ τὸ Ὀπιεσ, τὸ σημαῖνον Ἐπιτροφὴν, καὶ Φροντίδα, διὰ τὸ νὰ ἐπέσρεφον αἱ τίκτουσαι πρὸς αὐτὴν, καὶ ἐφρόντιζον διὰ τὴν Ἐξιλίευσίν τῆς, ὡς Θεάν τῆς Εὐτοκίας, καὶ τὴν αὐτὴν οὖσαν καὶ Εἰλείθυιαν. Ὁ Εὐριπίδης εἰς τὸν Ἰππόλυτόν του ᾄδει ἕνα τοιοῦτον Ὑμνον ὡς ἐκ Προσώπου, τοῦ Ἰάππολύτου, ὅστις ἄρχεται οὕτως

» Ἐπεσθ' αἰείδοντες, ἔπεσθε

» Ταὶ Διὸς οὐραϊὰν Ἀρτεμιν,

» Ἀρτεμι, ἢ μελόμεθα. κτ.

Διδύραμβος.

Ὁ δὲ Διδύραμβος ἦτον Ὑμνος γραφόμενος εἰς τὸν Διόνυσον, ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ τὴν Προσηγορίαν ἔλαβεν, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς Διδύραμβος ἐπωνομάζετο διὰ τὸ νὰ εὐγγήκευ ἀπὸ δύο Θύρας, τὴν Κοιλίαν τῆς Σεμέλης, καὶ τὸν Μηρόν τοῦ Διός· ἢ διὰ τὸ νὰ ἀνετράχη ἀπὸ τοὺς Σατύρους εἰς τὸ Δίδυρον ἄντρον τῆς Νύσσης μὲ Ἀγλοῦς, Ἄσματα, καὶ Χοροὺς ἀσχήμενας.

Οἱ Διδύραμβοι ἐπενσήθησαν ὅπταν καὶ ὁ Διόνυσος κατὰ τινα Διορισμὸν τοῦ Μαντείου, ἠριθμήθη μὲ τοὺς Θεοὺς, καὶ διαρίσθησαν καὶ δι' αὐτὸν Θυσίαι καὶ Ἑορταί· τότε οἱ Λατρευταὶ του προθυμούμενοι νὰ κάμνωσιν ἀνηκούσας, καὶ οἰκίας